

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg bad om ordet, inden jeg havde hørt hr. Hans Engells udgangsreplik – det dér med »forgældet« og »i lænker«. Det fik mig til at tænke på Øresundsbroen, og jeg ville i den forbindelse have taget udgangspunkt dér. Jeg er meget bange for, at hr. Hans Engell og de andre partier, der står bag beslutningen om Øresundsbroen, ender både forgældede og i lænker, hvis de tror, det er et sundt projekt. Det var det, hr. Hans Engell her sagde det var. Jeg tror heller ikke, at hele projektet forsvandt på grund af en kort bemærkning.

Nu er det sådan set heller ikke kun min korte bemærkning, der kunne vælte projektet. Det, der var så interessant, var, at ordføreren for Venstre – et af de partier, der står bag broprojektet – sagde så kategorisk, at der aldrig kan komme statspenge i det. Det synes jeg er en meget vigtig oplysning, for når vi nu får korrekte oplysninger fra regeringen i den kommende tid om Øresundsprojektet, og når vi sætter os ned og analyserer det – både vi, der ikke har læst økonomi, og hr. Anders Fogh Rasmussen, der er uddannet i økonomi – så vil vi fuldstændig sikkert kunne se, at dette projekt ikke hænger økonomisk sammen.

Det vil ikke tage mange uger eller måneder at få det klarlagt, og jeg tager altså hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg som et signal om, at Venstre på dette punkt har tænkt sig at stå fast, og derefter bliver resten en tilståelsessag fra bropartiernes side.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren gjorde i sin svartale meget ud af at tale om fred. Jeg skrev ned, at han sagde, at det er mange år siden, at vi har haft en fredstilstand af tilsvarende styrke.

Man kommer næsten til at tænke på Chamberlain, da han i 1938 gik ud og sagde: »Fred i vor tid«, men uden at drage historiske paralleller er jeg nu ikke helt sikker på, at det bliver så fredeligt endda, som statsministeren håbede på.

Jeg kan godt forstå, det var et håb, for statsministeren er jo kendt som en konsensusstøttende politiker, og det må da være rart at have en debat, som kan give ham den opfattelse, at man nu kan lave forlig med alle partier her i Folketinget.

Men så nemt går det ikke, må jeg sige til statsministeren, for debatten viser jo også, at regeringen i en række helt afgørende spørgsmål

kommer til at vælge side, nemlig mellem de borgerlige partier, K og V, og så venstresiden. Det gælder hele spørgsmålet om grønne afgifter, hvor jeg kunne høre at hr. Hans Engell pustede sig op og sagde, at der sandelig ikke var lavet nogen aftale med SF, og jeg kunne forstå, at det nærmest var Det Konservative Folkeparti, der nu føler en forpligtelse til at diskutere disse spørgsmål – Det Konservative Folkeparti, der konsekvent har modsat sig grønne afgifter.

Det eneste grønne punkt, der er i De Konservatives økonomiske program, er, at CO₂-afgiften skal fjernes. Det er jo sandheden om Det Konservative Folkepartis grønne profil; man har konsekvent modsat sig at diskutere disse spørgsmål. Så jeg er ikke et sekund i tvivl om, at regeringen kommer til at vælge siden mellem højre og venstre.

Statsministeren sagde, at dette års åbningstale var den grønneste tale i mange år. Javel. Jo, den var da grønnere end sidste år, det indrømmer jeg, og den var da også grønnere end de fleste taler i 1980'erne. Det indrømmer jeg. Men det er jo også et ret taknemligt sammenligningsgrundlag. Der skal altså ikke ret meget til for at gøre den til en grønnere tale end det, man normalt hører her i Folketingssalen.

Men jeg vil da gerne kvittere for i hvert fald én ting, som sådan set var ny for os. Det er den sammenkobling mellem miljøpolitik og beskæftigelsespolitik, som jeg kunne forstå regeringen lægger op til, hvor statsministeren sagde, at der ligger en række meget avancerede planer om at skabe grønne arbejdspladser, om at sammenkoble miljø og beskæftigelse.

Det undrede os lidt, at det ikke var med i åbningstalen, men jeg er glad for, at vi nu får bekræftet her under debatten, at det faktisk er noget, regeringen arbejder på, og jeg kan garantere for, at vi er villige til specielt på det punkt at gå ind i en konstruktiv og positiv dialog med regeringen, for det er her, der er perspektiver. Det er i koblingen mellem økonomi og miljø, i skabelsen af grønne arbejdspladser, der ligger nogle muligheder både i forhold til miljøet, i forhold til økologien og i forhold til beskæftigelsesudviklingen.

Endelig savner jeg stadig væk ligesom andre ordførere – hr. Anders Fogh Rasmussen og hr. Steen Gade var inde på det – nogle svar om Øresund. Økonomiministeren står derovre og lytter, kan jeg se, og jeg skal nøjes med at sige, at det ærlig talt har undret mig, at vi slet ikke har fået nogen forklaring på, hvorfor hun er gået ud af Øresundsprojektets følgegruppe.